

La primera (i potser l'última) Comunió

Hi havia un entrenador de futbol que, quan el seu equip perdia, deia: "-El dilluns canviaria tots els jugadors, el dimarts nou, el dimecres set, el dijous quatre, el divendres dos, el dissabte un i finalment, el diumenge, poso els mateixos 11".

Alguna cosa semblant ens passa als sacerdots quan acaben les primeres Comunion. L'endemà voldríem eliminar la catequesi i enviar els nens al poble del costat. Amb el pas dels dies, ens conformem amb fer alguns propòsits o plans per millorar la situació per al proper curs. Preguntem als preveres dels pobles veïns com els va, ens diuen que estan desanimats amb el tema. Així que amb resignació, al setembre tornem a iniciar la catequesi...

"-Però Mossèn, no exageri, i el bonic que és veure aquests angelets rebre a Crist per primera vegada? No mereix això tots els esforços?"

Es concedeix, però no ens deixem portar pel sentimentalisme. Crist també sap perfectament quant d'aquests "angelets" es burlaran o abandonaran la fe anys després. En qualsevol cas, això és un petit consol enmig de la gran pena que suposa veure com les Primeres Comunion es converteixen cada vegada més en una excusa per celebrar alguna cosa "a gran escala", una exhibició de vestits i atuells, i una ocasió per evidenciar la manca de fe i educació de molts dels que assisteixen a la celebració. Sense parlar del que passa abans: l'escassa assistència dels nens a Missa, el poc o nul interès dels pares i, com a remat, l'evidència que gairebé cap nen torna a Missa un cop ha rebut la Comunió.

Doncs, què fem? Cada vegada hi haurà menys nens apuntant-se, fins que arribi el moment en què cap s'apunti i llavors la festa s'acabarà, mai millor dit. Mentre tant, les parròquies han de seguir complint la seva funció: oferir els sacraments i la possibilitat de rendir un culte veritable a Déu segons la fe de l'Església Catòlica a aquells batejats que ho sol·licitin de manera sincera.

Si fem una comparació amb la vida natural, els fonaments de qui som a la vida, com a persones i com a cristians, solen establir-se en la família i en l'educació escolar. Per tant, sóc escèptic respecte a què les parròquies puguin ser la principal força regeneradora que restauri la vida cristiana a la nostra societat.

Això no significa que no hi hagi responsabilitat per part de les parròquies ni del clergat en la situació calamitosa que vivim, ni que en ocasions hàgim canviat una religió centrada en Déu per una centrada en l'home, amb el principal dogma de no molestar ningú i complaure a tots.

Tampoc entrarem en l'anàlisi de les causes per les quals la cèl·lula principal de la societat humana, la família, ha abandonat majoritàriament a Crist per seguir el camí del món i educar els nens orientant-los cap al seu benestar material en lloc d'orientar-los cap a Déu.

Recordant l'antiga expressió que la història és mestra de vida, podem recordar uns humils monjos guiats per Sant Benet al segle VI, els quals van establir els fonaments de la civilització cristiana que ha perdurat durant segles... fins ara. Quins camins prendrà el Senyor per complir la seva promesa que les portes de l'infern no prevaldran sobre la seva Església? Sorgiran nous Sant Benets i Sant Francescs d'Assís per preservar el bo i restaurar el caigut? No coneixem la resposta, però almenys preguem perquè així sigui.

NOUS HORARIS DURANT JUNY

COMENCEM ELS MESOS D'ESTIU AMB ELS SEUS NOUS
HORARIS:

SANTA MISSA DIMARTS, DIJOURS I DIVENDRES A LES 11H

*NO HI HA DESPATX PARRAQUIAL FINS NOVA AVIS. PER PARLAR
AMB EL SACERDOT, CONCERTAR HORA ESCRIVINT UN MAIL A*

santapertua714@bisbatdeterrassa.org

Calendari juny 2023

Dimarts, dijous i divendres (no festius): Santa Missa a la parròquia a les 11h
Dilluns i dimecres: no hi ha Missa

**DISSABTES: Santa Missa a les 20h (parròquia) A les 19:30h pregària del
Sant Rosari**

**DIUMENGES: SANTA MISSA AL COL·LEGI SAGRADA FAMÍLIA A LES 11H
I A LES 12:30H A LA PARRÒQUIA**

Diumenge 11 de juny: Santa Missa a Santiga a les 9h.

Diumenge 11 de Juny a les 18:00h: Concert de Primavera a càrrec de la Coral Renaixença

-Dijous a les 19h (no festius): adoració al Santíssim i confessions

ESTAT DE COMPTES MAIG 2023

<u>ENTRADES</u>				
Col·lecta misses			1.012,00	
Intencions misses			230,00	
Donatius			560,00	
Càritas			100,00	
Sagraments			825,00	
Llantions			433,00	
Serveis Funeraris			300,00	
<u>SORTIDES</u>				
Manteniment			12,30	
Electricitat			59,89	
Neteja			225,00	
Culte			150,00	
Comunicacions			110,80	
Publicacions			213,25	
Seguretat			55,66	
Fons Comú Diocesà			460,38	
Préstec bancari			529,41	
Interessos bancaris			242,76	
Varis			63,65	

EXÈQUIES A LA PARRÒQUIA

DOLORES SÁNCHEZ RODRÍGUEZ ALS 94 AYNS

CARMEN PÉREZ ASENSIO ALS 95 ANYS

JOSE ANTONIO GARCÍA GONZÁLEZ ALS 56 ANYS

QUE DÉU ELS DONI EL REPÒS ETERN

FOREN BATEJATS

**GABRIEL, ALEJANDRO, JOSÉ YANDEL, LUCÍA, CAYETANA, HUGO,
NAOMI NAYARA, JÚLIA, GERARD, HUGO, AINHOA, AIDEN, NICOLE,
BRUNA & LAURA.**

CORPUS CHRISTI - LA COMUNIÓ A LA MÀ

El Papa Montini (Pablo VI) va concedir el 1969 a diverses Conferències Episcopal un indult respecte a la prohibició per als laics de rebre la Sagrada Comunió a la mà. Aviat, aquesta pràctica es va estendre per tota Europa, l'indult es va convertir en dret i actualment podem dir que és, després de la crisi Covid 19, la forma habitual i majoritària entre els fidels.

Què diuen els defensors d'aquesta pràctica?

- És la forma més antiga de rebre la Comunió, la utilitzada en les comunitats cristianes primitives, per això recuperar-la ens apropa a l'ideal d'aquestes comunitats.
- Expressa millor un cristianisme adult i madur; un adult menja amb les mans, no permet que li donin menjar a la boca.
- Expressa millor la visió de la Missa com un àpat, i per tant ens apropa més a la visió que tenen altres confessions cristianes que neguen que la Santa Missa sigui també un sacrifici. D'aquesta manera ens apropàiem més a la unió amb protestants, calvinistes, branques de l'anglicanisme, etc.
- Elimina la separació jeràrquica entre el sacerdot i el poble fidel; tots som germans i hem de rebre la comunió de la mateixa manera.

Què diuen els detractors?

- El fet que fos una pràctica més antiga en alguns llocs no implica que sigui la millor o que no hi hagués abusos. Per exemple, la pràctica penitencial dels primers cristians era que alguns pecats greus es perdonaven només una vegada en la vida i les penitències eren duríssimes i podien durar anys.
- La Comunió a la boca (i de genolls) expressa que la Comunió és un do de Déu que hom sempre rep indignament i plè de gratitud i reverència.
- Expressa la singularitat del sacerdoti catòlic; el ministre ordenat no és aquell que únicament presideix l'assemblea, sinó que està consagrat pel sagrament de l'orde per a distribuir allò sagrat. Les seves mans consagrades serien les úniques que poden tocar aquell que és el Sant entre els Sants.
- Segons la fe de l'Església en la presència real de Crist en les espècies del pa i del vi, qualsevol partícula de pa, per petita que sigui, és també el cos del Senyor; existeix una gran possibilitat que, rebent la Comunió a la mà, nostre Senyor caigui a terra i acabi trepitjat.

Contacte

699 106 480 (també per whatsapp)

santaperpetua714@bisbatdeterrassa.org

www.parroquiasantaperpetua.com

TELÈFON D'ATENCIÓ DE CÁRITAS

Cáritas

676 591 300

Cáritas